

“ΑΙ ΓΡΑΦΟΥΣΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ,,

[Η δεσποινίς Κατίνα Ψύχα. Κόρη μουσοτραφής του αειμνήστου Στεφάνου Ψύχα. Έγκατέστη ἀπό τίνος ἐν Ηαριστοῖς καὶ διατελεῖ συνεργάτις τῆς Κυανῆς Ἐπιθεωρήσεως, ἐν ᾧ τὸ πρῶτον ἐνεργανίσθη διὰ σειρᾶς πεζῶν ποιημάτων, τὰ ὅποια παρήγαγον ζωηρὰν αἰσθησιν καὶ τῇ ἦνοιξαν θέσιν ἐπίζηλον ἐν τῷ φιλολογοῦντε κόσμῳ τῆς γαλλικῆς μητροπόλεως. Η δεσποινίς Ψύχα γράφει γαλλιστί. ‘Αλλ’ ἔχει τὴν ἔμπνευσιν καθαρῶς ἐλληνικήν καὶ ἀρύεται τὰ θέματα αὐτῆς ἐκ του ἀρχαίου ἐλληνικοῦ κόσμου, τὸν ὄποιον τόσον βαθέως μελετᾷ, αἰσθάνεται, ἐννοεῖ καὶ ἀποδίδει. Τὰ δύο κάταθι παρατιθέμενα ἐκ τῆς σειρᾶς ταύτης, πλήρηις κλασικῆς τίνος χάριτος, ἀδρῆς μελαγχολίχες καὶ πρωτοτυπίας περὶ τὴν μορφήν, μαρτυροῦν τὸ σπάνιον φιλολογικὸν τάλαντον τῆς ἔμπνευσμένης ἐλληνίδος.]

Η ΛΗΘΗ

ἘΓΩ θυγάτηρ τῶν Θεῶν ἐγενέμην σύζυγος θυητοῦ. Ο ἔρως του ὑπῆρξε δι’ ἐμὲ προσφιλέστερον καὶ τῇς ἀπὸ τῶν θωμῶν τῆς “Ἡρας ἀναπεμπομένης κνισσῆς” ἀλλ’ ὁ πολυκρηπτμένος μου ἀπέθηκε. Μοὶ ἡρῆκε θυγάτερισιν ὥραῖον ὡς τὰ ὅνειρα τῶν